

CĂTRE: PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE,

STRUCTURA CENTRALĂ

STIMATĂ DOAMNĂ PROCUROR-ȘEF AL DIRECȚIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE,

Subsemnata CAMELIA BOGDAN, CNP: 2xxxxxx, judecător la Curtea de Apel București, Secția a II-a Penală, cu domiciliul în București xxxxxxxxxx

PLÂNCERE

împotriva soluției de clasare dispuse în data de 24.07.2017, ce mi-a fost comunicată în data de 25.07.2017, față de domnul LUCIAN NETEJORU, inspector-șef al Inspecției judiciare, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și fals în declarații privind apartenența la Masonerie, prev de art 326 C.pen.rap. la art.28 din Legea nr 176/2010.*

În fapt, prin ordonanța cu nr. 69 din data de 24.07.2017, pronunțată în dosarul nr 69/p/2017 înregistrat pe rolul Direcției Naționale Anticorupție, Structura Centrală prin dispoziția de preluare a cauzei de la Direcția Națională Anticorupție, Biroul Teritorial Oradea, dosar repartizat procurorului de caz Remus Budăi, s-a dispus, inter alia, în temeiul art. 314 C. proc. pen., clasarea cauzei față de Lucian Netejoru, inspector-șef al Inspecției Judiciare sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev de **art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și fals în declarații privind apartenența la Masonerie, prev de art 326 C.pen.rap. la art.28 din Legea nr 176-2010**

Consider că soluția dispusă este nelegală și netemeinică în considerarea **următoarelor motive:**

1. **În ceea ce privește soluția de clasare dispusă față de domnul Lucian Netejoru sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.*** procurorul investit cu soluționarea prezentei cauze reține, în esență, analizând tipicitatea infracțiunii și verificând mai întâi dacă sunt întrunite cerințele esențiale prevăzute de dispozițiile din norma de trimitere (art. 13² din Legea nr. 78/2000) *că nici deschiderea posibilității introducerii căii de atac a revizuirii de către condamnat DAN VOICULESCU și de către ceilalți condamnați prin decizia nr 888/8 08 2014, pronunțată de Curtea de APEL BUCUREȘTI, secția a II-a penală și nici prevalarea de decizia de excludere din magistratură a subsemnatei în cauzele înregistrate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului la ordinul domnului Dan Voiculescu nu pot avea semnificația unui folos în sensul normei de trimitere, deoarece i) paguba nu s-a produs cu certitudine la momentul sesizării organului de urmărire penală, și ii) domnul inspector-șef nu a încălcat nicio dispoziție normativă în vigoare prin sesizarea Secției pentru judecători din cadrul CSM,*

nefiind întrunită prima condiție care trebuie îndeplinită pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu prev de art 297 C.pen.

Înainte de a supune atenției dumneavoastră criticile referitoare la modalitatea de interpretare a condițiilor de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu prev în disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu eludarea exigențelor doctrinare ridicate la izvor de drept prin interpretările obligatorii ale Curții Constituționale de către domnul procuror de caz Remus Budăi, cu deosebit respect, vă rog să permiteți să redau situația de fapt prezentată organelor de urmărire penală avută în vedere pentru încadrarea activității inspectorului-șef al Inspecției judiciare în tiparele acestui act normativ.

În ceea ce privește metodologia de expunere, cu deosebit respect, vă rog să îmi permiteți să subliniez, ab initio, că dresând o plângere Direcției Naționale ANTICORUPȚIE am plecat de la premisa că mă adresez unor procurori specializați în soluționarea cauzelor de corupție, a căror pregătire este necesar a fi cât mai puțin poetică cu putinta pentru a îndeplini standardele minime necesar a fi întrunite pentru combaterea acestui flagel.

Întrucât domnul procuror Remus Budăi, deși era obligat conform disp art 285 C pr pen, să administreze probele necesare stabilirii adevărului în prezenta cauză, a admisistrat, pe parcursul a 5 luni de zile, în cadrul probatoriului, o singură adresă la MLNR, concluzionând cu de la sine putere că domnului inspector-sef i-ar fi încetat calitatea de membru al MLNR,

Întrucât domnul procuror Remus Budăi, a inserat considerații doctrinare în rezoluția de clasare a domnului Lucian NETEJORU, dovedind că nu înțelege distincția între urmarea imediată a infracțiunii de abuz în serviciu (care poate fi o pagubă sau o vătămare intereselor legitime ale unei persoane) și cerința special necesar a fi întrunită pentru a fi în prezența infracțiunii prev de art 13 ind 2 din Legea nr 78/2000, respectiv a urmăririi unui folos pentru sine sau pentru altul (neavând relevanță pentru reținerea infracțiunii dacă acest folos nu este obținut în mod efectiv, deoarece pentru încadrarea în tiparele normei de incriminare este necesar ca el să fie doar urmărit, aspect ce rezulta din interpretările obligatorii ale Plenului CCR din 22 06 2017, ocazie cu care, declarând neconstituțională tentativa la infracțiunea amintita, Curtea a reținut ca legiuitorul a avut în vedere la incriminarea abuzului în serviciu chiar și a faptelor care nu au fost consumate, rămânând în stare de tentativă),

Pentru o bună lectură, consideram necesar a face trimiterile cuvenite la criteriile tehnice și legislative de interpretare aa infracțiunii de abuz în serviciu prev în disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen în lumina standardelor internaționale în materie, imperativ a fi respectate, deoarece România nu a formulat nicio rezerva în acest sens prin ratificarea prin Legea nr 365/2004 a Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, semnată de România la Merida la 9 decembrie 2003, ce pot fi consultate la adresele web: https://www.unodc.org/documents/treaties/uncac/publications/legislativeguide/uncac_legislative_guide_e.pdf și https://www.unodc.org/documents/corruption/technical_guide_uncac.pdf, la notele explicative ale Convenției Onu împotriva corupției, ratificată de România prin Legea nr 365/2004, dar și la mecanismele de evaluare a acestor standarde.

Menționez în acest sens că Parlamentul României a adoptat la 15 septembrie 2004, Legea nr. 365 pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, semnată de România la Merida la 9 decembrie 2003 și si-a asumat obligatia de a incrimina abuzul de funcții în conformitate cu cerintele articolul 19 din Convenție, potrivit cu care fiecare stat parte are în vedere să adopte măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei unui agent public de a abuza de funcțiile sau de postul său, adică de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească, în exercițiul funcțiilor sale, un act cu încălcarea legii, cu scopul de a obține un folos recuvenit pentru sine sau pentru altă persoană sau entitate.

Plecăm de la premisa că în corpul singurului instrument global de luptă împotriva corupției, cu valențe universale de aplicare, ce poate fi consultat la adresa <http://www.pna.ro/legislatie.xhtml?id=2§iune=1> este prevăzută, în cuprinsul art 19, obligația fiecărui stat membru de a atribui caracterul de infracțiune corespunzând **abuzului de funcții**, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei unui agent public de a abuza de funcțiile sau de postul său, adică de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească, în exercitiul funcțiilor sale, un act cu încălcarea legii, cu scopul de a obține un folos necuvenit pentru sine sau pentru altă persoană sau entitate, fiind lipsit de relevanță dacă acest scop este în mod efectiv atins.

România și-a îndeplinit această obligație, incriminând, în disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000, pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, conform cărui "în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime" - text legal care a suferit modificări în perioada de activitate a codului penal din 1969 – o formă specială a abuzului în serviciu, respectiv o infracțiune asimilată celor de corupție.

Reținem, așadar, că prin Legea nr. 521 din 24 noiembrie 2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție publicată în M. Of. nr. 1123 din 29 noiembrie 2004, după articolul 13¹ s-a introdus articolul 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care a fost modificat prin art. 79 pct. 19, Titlul II, din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, având în prezent următorul conținut: "În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime".

În legea specială era incriminată și tentativa la aceasta infracțiune, demers apreciat neconstituțional de către Curtea Constituțională.

Astfel, în data de 22 iunie 2017, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României, al art.11 alin.(1) lit.d), al art.29 și al art. 32 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbatere următoarele excepții de neconstituționalitate:

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.15 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție raportat la art. 13² din același act normativ și la art.297 alin.(1) din Codul penal.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

- Art.15 din Legea nr.78/2000: "*Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește*";

- Art.13² din Legea nr.78/2000: "*În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.*"

- Art.297 alin.(1) din Codul penal: "*Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*"

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.15 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție raportate la art. 13² din același act normativ, cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că situația premisă ce stă la baza infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 13² din Legea nr.78/2000 presupune, întotdeauna, constatarea întrunirii elementelor constitutive

ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma sa tip, la aceasta adăugându-se elementul suplimentar al folosului necuvenit.

În continuare, Curtea a reținut că elementul material la varianta tip a infracțiunii de abuz în serviciu constă fie într-o inacțiune – neîndeplinirea unui act, fie într-o acțiune – îndeplinirea actului prin încălcarea legii. Plecând de la aceste premise, Curtea a observat că dispozițiile art.13² din Legea nr.78/2000 prevăd că tentativa la infracțiunea prevăzută în art.13 ind 2 din același act normativ se pedepsește, fără a se face nicio distincție în funcție de modalitățile de săvârșire a infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.13 ind 2 din Legea nr.78/2000 în varianta comisivă, Curtea a constatat că legiuitorul, prin norma criticată, a pus pe același plan activități care constituie un început de executare (tentativa) din perspectiva infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr.78/2000, cu fapta în formă consumată, din perspectiva infracțiunii de abuz în serviciu în varianta tip, prevăzută de art.297 din Codul penal. Cu alte cuvinte, infracțiunea consumată de abuz în serviciu, prevăzută de dispozițiile art.297 din Codul penal, se identifică cu forma tentată a infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr.78/2000.

Spre deosebire de celelalte infracțiuni cuprinse în Secțiunea 3 a Capitolului 3 din Legea nr.78/2000, infracțiunea cuprinsă în art. 13² din Legea nr.78/2000 nu reprezintă o infracțiune calificată prin scop. Textul conține o condiție – obținerea de către funcționarul public, pentru sine ori pentru altul, a unui folos necuvenit - a cărei îndeplinire, dacă și celelalte elemente constitutive sunt îndeplinite, determină constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de acesta, în forma consumată. Astfel, infracțiunea prevăzută în art. 13² din Legea nr.78/2000 reprezintă o infracțiune de rezultat, nefiind calificată prin scop.

Precizăm că standardele doctrinare în lumina cărora suntem chemați să analizăm condițiile de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu au fost ridicate de Curtea Constituțională la rangul de izvor de drept, în acest sens urmând a fi reținut că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție. Corolarul nerespectării acestora atrage răspunderea disciplinară a magistratului în cauză.

Altfel spus, săvârșește abateră disciplinară prevăzută în disp art 99 din lit.s) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor magistratul care confundă URMAREA IMEDIATĂ a infracțiunii de abuz în serviciu, prev. în varianta tip în disp art 297 C pen (cu denumirea marginală abuzul în serviciu care a încorporat în același conținut abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor, abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi și abuzul în serviciu contra intereselor publice), care poate consta fie în cauzarea unei pagube/ fie în vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fi zice sau ale unei persoane juridice/ fie în îngrădirea exercitării unui drept al unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temel de rasă cu CERINȚA SPECIALĂ A FOLOSULUI NECUVENIT, condiție necesar a fi întrunită pentru a fi în prezența infracțiunii assimilate, prev în disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Dacă s-ar accepta de plano că folosul trebuie să fie în mod efectiv dobândit pentru a fi în prezența infracțiunii assimilate, prev în disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, s-ar putea concluziona că decizia CCR prin care s-a declarat neconstitucionalitatea art 15 din Legea nr 78/2000 ar deroga de la interpretarea obligatorie a dispozițiilor ce incrimineaza abuzul de functii in condițiile în care: i) Romania nu a formulat nici o rezerva sub aspectul incriminarii abuzului de functii prev in art 19 din Conventia ONU impotriva coruptiei; ii) in lumina standardelor internaționale acceptate inclusiv de Romania care nu a formulat nicio rezerva la ar 19 din Conventie ONU impotriva coruptiei, cu mențiunea că art 19 este o infracțiune de corupție in sensul Conventiei de la MERIDA.

Or, potrivit disp 20 din Legea fundamentala, **dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.**

Trecand peste aceste interpretari doctrinare, in speta, vom argumenta in cele ce urmeaza ca folosul la care face referire textul de incriminare prev in disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție derivand din nelegala sesizare a Sectiei pentru judecatori in materie disciplinara a fost in mod efectiv obtinut, de vreme ce a fost deschisa partilor condamnate prin Decizia penală nr. 888/A/08.08.2014, pronunțată în dosarul penal nr. 25497/3/2012**, soluționat de completul de judecată din care am făcut parte, posibilitatea de a introduce și acestea au sesizat în mod efectiv instanțele judecatorești fie pe calea procedurii contestației în anulare prev. de art. 426 lit. d) C.p.p., fie prin introducerea căii extraordinare de atac a revizuirii, în conformitate cu disp art 453 alin 1 lit d) C pr pen sau art 466 C pr pen (după vreo posibilă soluție de condamnare la CEDO solicitand desființarea acestei decizii.

Altfel spus, domnul inspector-sef a asigurat partilor un folos care nu poate fi obținut altfel, respectiv posibilitatea de a solicita anularea hotărârii penale definitive de condamnare la pedeapsa închisorii cu corolarul recuperării de către domnul DAN VOICULESCU a produsului infracțiunii.

Mentionam ca in privinta naturii folosului la care face referire disp de incriminare a faptei prev in art. 13² din Legea nr.78/2000 nu trebuie sa fie de natură patrimonială, acesta putând consta, exempli gratia, în deschiderea posibilitatii de a învinge autoritatea de lucru judecat de care se bucura o decizie definitiva de condamnare și de periclitate a securității juridice de care trebuie să se bucure hotararile penale ramase definitive.

Redăm, în cele ce urmează textul disp art 297 C pen care incriminează abuzul în serviciu în varianta tip: (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngăduie exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.

Reamintim, asadar ca:

- abuzul în serviciu se poate realiza într-o variantă de bază, incriminată de art. 297 alin. (1), o variantă atenuată cea prevăzută de art. 297 alin. (2), una atenuată (art. 308) și una agravată (art. 309);

-cele două modalități de comitere a faptei de către funcționarul public sau privat sunt reglementate, cu titlu general, de varianta prevăzută de alin. (1) a textului de incriminare: neîndeplinirea unui act (omisiune) sau îndeplinirea lui în mod defectuos (acțiune și/omisiune), fără nicio distincție în ceea ce privește subiectul pasiv, persoană fizică sau persoană juridică publică sau privată, specifi că reglementării anterioare cauzarea unei pagube/ vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice/ îngăduirea exercitării unui drept al unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă etc

-atunci când abuzul în serviciu constituie o infracțiune prin care se poate urmări obținerea unui folos patrimonial, indiferent dacă acesta este sau nu atins, pot fi incidente dispozițiile art. 62 C.pen. care permit aplicarea cumulativă a pedepselor închisorii și amenzii.

Sintetizând asupra textelor legale apreciate de autorii excepțiilor și a considerentelor pe care și-au fundamentat excepțiile reținem că s-a invocat și solicitat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 246 din Codul penal din 1969 și art. 297 alin. (1) C. pen., iar Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din data de 8 iulie 2016, a reținut că autorii excepțiilor de neconstituționalitate au arătat că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate și accesibilitate, deoarece:

- nu poate fi determinată cu exactitate sintagma "nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos" și nici sintagma "vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane";

- legiuitorul nu a prevăzut în mod expres care sunt dispozițiile legale concrete a căror încălcare, de către un funcționar, are drept consecință aplicarea unei pedepse penale ceea ce creează premisele unor interpretări subiective și abuzive;

- conduc la situații ce nu pot fi anticipate de persoanele acuzate de comiterea lor, ceea ce creează premisele unor "condamnări pe criterii neobiective, arbitrării";

- infracțiunea prevăzută de art. 297C. pen. presupune două modalități de săvârșire alternative: neîndeplinirea unui act la care funcționarul era obligat în virtutea atribuțiilor sale de serviciu (inacțiune) sau îndeplinirea actului în mod defectuos (acțiune), considerându-se că art. 297C. pen. descrie situația absurdă, respectiv "fapta unei persoane - funcționar public lipsit de discernământ, care intenționează să producă un prejudiciu prin activitatea sa, prevăzând așadar că acest rezultat se va produce, fără ca, în schimbul atitudinii sale abuzive, defectuoase, să se prefigureze un beneficiu al său sau al altuia";

- din modul de interpretare a sintagmei "în mod defectuos" de către procurori, rezultă că există o modalitatea ideală, perfectă de îndeplinire a unui act, cunoscută doar de procurorul de caz, care ar putea sau nu să fie împărtășită de judecătorul cauzei, dar care nu este cunoscută de funcționarul public însărcinat să îndeplinească actul respectiv, astfel că funcționarul nu cunoaște conduita ideală pe care ar trebui să o urmeze și căreia ar trebui să i se conformeze;

- este dificil să se discearnă dacă infracțiunea de abuz în serviciu se săvârșește numai cu intenție ori ea este considerată săvârșită și când îndeplinirea defectuoasă a actului este rezultatul unei culpe;

- nu precizează că folosul necuvenit trebuie obținut de către funcționar;

- textele de lege criticate sunt deficiente din perspectiva lipsei de corelare cu alte prevederi similare din Codul penal, cât și cu cele reglementate în legi speciale, ceea ce este de natură să genereze confuzii, incertitudine și dificultăți în ceea ce privește interpretarea și aplicarea acestora;

- este absolut necesar ca un funcționar să aibă reprezentarea clară a normelor care îi guvernează activitatea, pentru a fi pedepsit fiind necesar să le încalce voit, voință ce trebuie circumstanțiată unui interes personal de natură a produce o pagubă. De asemenea, s-a susținut că "obținerea de foloase" trebuie circumstanțiată la intenția de a le obține, pentru sine sau pentru altul, mărirea accidentală a patrimoniului unei persoane neputând conduce la concluzia că a avut un comportament penal mai periculos decât cel din forma simplă, dacă acesta nu a urmărit producerea rezultatului;

- dispozițiile art. 246 C. pen. din 1969 și ale art. 297 alin. (1) C. pen. au un caracter subsidiar față de dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, autorii excepției apreciind că procedura prioritara este cea administrativă, iar nu cea penală, abuzul funcționarilor publici trebuind sancționat în condițiile contenciosului administrativ și nu potrivit legislației penale, prin infracțiunea de abuz în serviciu.

Prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea Constituțională a hotărât că nu sunt întemeiate excepțiile de neconstituționalitate privind:

- impreconstituibilitatea dispoziției legale sub aspectul formei de vinovăție cerute pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu deoarece "este opțiunea legiuitorului să incrimineze săvârșirea faptei de abuz în serviciu atât cu intenție directă, cât și cu intenție indirectă, fără ca în acest fel să încalce prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5)";

- lipsa de previzibilitate și claritate a termenului "act" folosit în cuprinsul textului de lege criticat deoarece "se circumscrie sferei atribuțiilor de serviciu/îndatoririlor pe care funcționarul public, în accepțiunea art. 175 din Codul penal le are potrivit legii, în accepțiunea dată de instanța de contencios constituțional prin prezenta decizie";

- **neamănarea în cuprinsul dispozițiilor art. 297 din Codul penal dacă "actul" care trebuie îndeplinit se circumscrie unui act licit sau ilicit deoarece "situația premisă este cea a obligației îndeplinirii unui act, atribuția de serviciu/îndatorirea pe care funcționarul public o are în sarcina sa neputând fi caracterizată decât prin "liceitate";**

- lipsa de claritate a sintagmei "vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice" deoarece vătămarea drepturilor și intereselor legitime presupune

"afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a-și satisface un drept/interes ocrotit de lege. S-a reținut că vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare potrivit cu Declarația Universală asupra Drepturilor Omului". Astfel, Curtea a apreciat că gama intereselor la care face referire textul legal este foarte largă, ea incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei potrivit cu interesele generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează, fiind totuși necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate, în caz contrar neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni;

- neconstituționalitatea dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 constituie o infracțiune asimilată celor de corupție, constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu, în legislația penală putând exista norme complete sau incomplete, acestora din urmă putându-le lipsi fie sancțiunea, fie dispoziția, fie elemente ale acestora, pe care le împrumută din conținutul altor norme;

- nu poate fi reținută critica potrivit căreia dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 sunt neconstituționale pentru că nu precizează dacă trebuie să existe o relație de rudenie/prietenie între funcționar și persoana care a dobândit folosul necuvenit deoarece nu are relevanță existența unei relații de rudenie/prietenie între funcționarul public și persoana care a dobândit avantajul, **esențială fiind urmărirea dobândirii de către o persoană (funcționar public sau terț) a unui folos necuvenit;**

- lipsa de corelare între Codul penal, Legea nr. 78/2000 și alte legi speciale care cuprind prevederi similare, deoarece nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate ce pot face obiectul unui control de constituționalitate din partea instanței de contencios constituțional.

Așa cum rezultă din conținutul Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, obiectul controlului de constituționalitate l-au constituit:

- art. 246 din Codul penal din 1969 (Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor), art. 297 alin. (1) C. pen. (Abuzul în serviciu care a încorporat în același conținut abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor, abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi și abuzul în serviciu contra intereselor publice) și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (Abuzul în serviciu sau de uzurpare a funcției dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit).

Așadar, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din data de 8 iulie 2016, Curtea Constituțională a făcut referiri cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice prevăzută de art. 248C. pen. din 1969 au privit constatarea că:

- legiuitorul a unificat într-o singură incriminare [art. 297 alin. (1) C. pen.] faptele de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, de abuz în serviciu contra intereselor publice și de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, fapte prevăzute în texte diferite (art. 246, art. 247 și art. 248) în Codul penal din 1969. Pentru existența infracțiunii pe care o analizăm se cere ca fapta să fie săvârșită de către făptuitor în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, adică atunci când efectuează activități legate de îndatoririle sale de serviciu. În fine, **pentru ca fapta să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor (astfel cum urmează să argumentăm în speța de față), trebuie să producă o vătămare a intereselor legale ale unei persoane. Vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare, potrivit cu Declarația Universală asupra Drepturilor Omului.** Așadar, gama intereselor (dorința de a satisface anumite nevoi, de preocuparea de a obține un avantaj etc.) la care face referire textul legal este foarte largă, ea incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei potrivit cu interesele generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează.

- art. 13² din Legea nr. 78/2000 reprezintă o infracțiune asimilată celor de corupție, constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu.

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 menționăm că aceasta a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, instanța de control constituțional apreciind, inter alia, prin decizia Curții Constituționale a României nr. 858/2011 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din data de 13 septembrie 2011, Decizia Curții Constituționale a României nr. 400/2016 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din data de 19 august 2016, Decizia nr. 1441 din 4 noiembrie 2010 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2011.

"(...) principiul legalității incriminării și cel al legalității pedepsei impun prevederea atât a faptei, cât și a pedepsei. Din această perspectivă, analizând textul art. 13² din Legea nr. 78/2000, nu se poate ajunge la constatarea că legea nu ar prevedea fapta sau pedeapsa. Din potrivă, potrivit textului legii, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, în care este implicată o persoană din cele prevăzute la art. 1, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani. Așa fiind, dispozițiile criticate conțin suficiente repere pentru a se putea considera că acestea sunt previzibile și suficient de clare în definirea faptei și a scopului ilicit al acesteia".

Ca atare, și prin această decizie instanța de control constituțional a considerat că dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție satisfac exigențele de constituționalitate și sub aspectul respectării principiului predictibilității și previzibilității unei norme penale.

Mutatis mutandis, urmează așadar să argumentăm, corolar al redării situației de fapt prin prezenta, întrunirea condițiilor de tipicitate a **infracțiunii de abuz în serviciu cuprinse în art. 13² din Legea nr.78/2000, infracțiune săvârșită de către inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, LUCIAN NETEJORU.**

În fapt, prin Rezoluția nr. **1096/IJ/623/DIJ/2016** de la 24 iunie 2016 **(la 299 de ani de la înfiintarea Francmasoneriei, conform inscripului atasat prezentei)** numitul Lucian Netejoru, în calitate de Inspector-șef al Inspecției Judiciare a înfirmat **Rezoluția de clasare din data de 16 iunie 2016** a echipei de inspecții judiciare care a efectuat cercetarea disciplinară în cauza de mai sus, a admis în parte sesizarea din oficiu și pe cea conexă formulată Fundația pentru Apărarea Cetățenilor împotriva Abuzurilor Statului, a exercitat acțiunea disciplinară față de subsemnata pentru săvârșirea săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a sesizat în acest sens Secția pentru Judecători a CSM.

Analizând plângerea adresată organelor de urmărire penală, se cuvine observat că am arătat **chiar în cuprinsul celui de-al doilea paragraf în ce constă încălcarea dispozițiilor legale de către domnul Lucian Netejoru, fiind astfel îndeplinită prima condiție de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu, necesar a fi întrunită pentru a putea reține încadrarea în tiparele normei de abuz în serviciu. Avem în vedere o încălcare a LEGII pe care pur și simplu, în mod inexplicabil, domnul procuror de caz REMUS BUDĂI a refuzat să o analizeze: am subliniat că exercitarea acțiunii acțiunii disciplinare împotriva mea de către inspectorul șef Netejoru Lucian s-a realizat în mod abuziv, cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a dispozițiilor art. 46 și 47 din Legea nr. 317/2004, precum și cele ale art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004.**

Astfel, prin **Raportul de evaluare nr. 21356/G/II/20.05.2016, întocmit de Agenția Națională de Integritate**, s-a stabilit că nu au fost identificate elemente de încălcare a legislației privind **regimul juridic al incompatibilităților ca umare a deținerii simultane de către subsemnata a calității de magistrat și a celei de lector în cadrul programului de formare profesională „Implementarea și aplicarea viitoarei Politici Agricole Comune. Prevenirea fraudei și a corupției în vederea protejării intereselor**

financiare ale Uniunii Europene" organizat în cadrul proiectului UMP - CESAR - Furnizarea serviciilor de consultanță pentru organizarea cursurilor de instruire a personalului APIA".

Potrivit disp. art. 25 alin. 1 din Legea 176/2010, „**Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară**” și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, **fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară** și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

În lumina acestor dispoziții, în situația în care Agenția Națională de Integritate a constatat printr-un raport de evaluare necontestat, că nu a existat starea de incompatibilitate, așa cum este cazul subsemnatei, nu există situația premisă pentru exercitarea acțiunii disciplinare, demersul judiciar conținut în rezoluția inspectorului șef fiind în mod vădit abuziv.

Din cuprinsul rezoluției rezultă **intenția explicită** a inspectorului șef de a anihila efectele juridice ale **Raportului de evaluare nr. 21356/G/II/20.05.2016** **înlocuit de Agenția Națională de Integritate**, negând prerogativele de putere publică atribuite inspectorilor de integritate prin Legea nr. 176/2010, ale căror avize, rapoarte, emise în exercitarea atribuțiilor legale sunt considerate de acesta simple **”opinii”**, și de a concluziona, **contrar celor stabilite prin lege, prin acest raport dar și practicii în materie a CSM, că așa fi încălcat regimul incompatibilităților.**

Pentru a justifica rezoluția emisă abuziv, inspectorul șef a invocat în motivarea acesteia argumente preluate aparent din Hotărârea Plenului CSM nr. 1245/20.11.2014, în sensul că *”Efectuarea de verificări de către ANI, concretizate în răspunsuri, adrese, rapoarte etc. nu pot fi opuse sau substituite verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, declanșate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane interesate, cu privire la aceleași aspecte.”* (pag. 14, 15- penultimul paragraf) **deși în această hotărâre nu există asemenea considerente, iar aspectele analizate de Plenul CSM se referă la termenele de exercitare a acțiunii disciplinare, aplicabilitatea sancțiunii avertismentului sau interdicției de a exercita funcția, fără nicio legătură cu raportul de competențe dintre Agenția Națională de Integritate și Inspekția Judiciară, care nu a fost tranșat în favoarea Inspekției Judiciare, așa cum susține inspectorul șef.**

Conform **art. 1 pct. 7 din Legea nr. 176/2010**, magistrații reprezintă una dintre categoriile de persoane expres stabilite de legiuitor cărora li se aplică obligațiile de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, fiind supuși unei procedurii de evaluare ce reprezintă apanajul exclusiv al Agenției Naționale de Integritate.

Având în vedere disp. **art. 8 alin.1 din Legea nr. 176/2010**, care stabilesc că Agenția Națională de Integritate este **instituția** care are drept scop asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevazute la art. 1, inclusiv magistrații, este evident că aceasta reprezintă **singura** instituție abilitată legal să stabilească dacă o anumită situație apărută în activitatea unui magistrat reprezintă sau nu o stare de incompatibilitate sau de conflict de interese de natură administrativă.

Stabilirea oricărei stări de incompatibilitate sau de conflict de interese de natură administrativă se realizează în concret prin întocmirea unui **raport de evaluare**, de către inspectorul de integritate, care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică, așa cum arată în mod expres dispozițiile **art. 10, art. 22 din Legea nr. 176/2010**.

Finalitatea întocmirii acestor rapoarte o reprezintă posibilitatea sesizării instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități publice și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege (**art. 21 din Legea nr. 176/2010**).

Potrivit **art. 22 din Legea nr. 176/2010**, persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ. În situația în care raportul de evaluare nu este contestat **acesta rămâne definitiv** și produce efectele juridice prevăzute de **art. 25 din Legea nr. 176/2010**.

Prin urmare, **nici Inspekția Judiciară și nici altă instituție din sfera celor care coordonează exercitarea profesiei de magistrat nu poate anula sau lipsi de efecte raportul de evaluare** prin care s-a stabilit că un anumit magistrat s-a aflat/se află sau nu în stare de incompatibilitate sau de conflict de interese de natură administrativă, așa cum a procedat inspectorul șef Netejoru Lucian, statuările inspectorilor de integritate **neputând fi desființate decât de instanțele judecătorești competente**.

În sensul celor prezentate, chiar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit în mod explicit, prin **Hotărârea nr.1245/20 noiembrie 2014**, că instituția care constată starea de incompatibilitate și de conflict de interese de natură administrativă pentru **magistrați și membrii CSM este Agenția Națională de Integritate**, urmând ca instituțiile care coordonează și controlează activitatea acestor două categorii de persoane să decidă **doar cu privire la aplicarea sancțiunilor** ce decurg din rămânerea definitivă a raportului de evaluare prin care se constată incompatibilitatea sau conflictul de interese.

În concluzie, în cazul în care Agenția Națională de Integritate a efectuat evaluarea finalizată prin întocmirea unui raport definitiv, care nu a fost contestat la instanța de contencios administrativ, **statuările acesteia privind existența sau inexistența stării de incompatibilitate nu puteau fi contrazise de Inspekția Judiciară**, exercitarea acțiunii disciplinare fiind posibilă numai în cazul expres prevăzut de disp. art. 25 din Legea nr. 176/2010, inaplicabile în situația subsemnatei.

În plus, așa cum am precizat în declarația din 1.03.2017, domnul inspector-sef interpretează LEGEA cu dubla măsura, de vreme ce:

i) și alți judecatori, exempli gratia, Daniel Gradinaru, judecator al ICCJ, predau aceeași tematica în afara învățământului universitar (<http://info.wolterskluwer.ro/obținerea-ilegala-de-fonduri-ue/>), în cadrul unui seminar organizat de un SRL și nu sunt investigați de CSM/ INSPECTIA JUDICIARA),

ii) în alte situații, Inspekția Judiciară recunoaște că nici CSM și nici IJ nu au atribuții în materia constatarii incompatibilităților magistratilor, ci doar de aplicare a unor sancțiuni disciplinare, după ce rapoartele de evaluare ale ANI ar fi ramas definitive, conform hotararii PLENULUI CSM nr.1245/2014. N.B. Argumentarea din text nu are în niciun caz intenția de a demonstra că Inspekția Judiciară ar fi trebuit să procedeze în cauza Pulbere la fel ca și în prezenta cauză.

Într-o notă separată, subsemnata atrage atenția că în dosarul nr. 1810/2/2015 aflat pe rolul ÎCCJ, la data sesizării Secției pentru judecatori din cadrul CSM de către domnul inspector-sef Lucian Netejoru, era în curs de soluționare recursul doamnei judecătoare Georgiana Pulbere împotriva ANI, având drept obiect o pretinsă abatere disciplinară de natură similară. **În schimb, până la momentul redactării**

prezentei plângerii, după cum rezultă din înscrisul emanând de la CSM, pe care îl atașez prezentei, Inspekția Judiciară nu a sesizat Secția Judecătorească cu privire la respectiva faptă. Această abordare asupra unei incompatibilități substanțiază argumentul arătat *supra* cu privire la credința legitimă a subsemnatei, formată prin elemente obiective, cu privire la faptul că ANI are competența de a analiza astfel de pretinse abateri disciplinare. **Pe de altă parte, cauza Pulbere este, prin comparație cu modul în care s-au derulat evenimentele în privința subsemnatei, un bun exemplu al dublei măsuri cu care CSM abordează materia disciplinară în ceea ce îi privește pe magistrați.**

În sensul celor prezentate, chiar Consiliul Superior al Magistraturii a stabilit în mod explicit, prin **adresa ce mi-a fost comunicată în data de 26.07.2017, pe care o atașez prezentei**, că instituția care constată starea de incompatibilitate și de conflict de interese de natură administrativă pentru **magistrați este Agenția Națională de Integritate, membrii CSM.**

Cu referire la argumentul potrivit căruia subsemnata nu a sesizat CSM în vederea emiterii unui punct de vedere în interpretarea prevederilor referitoare la incompatibilități, trebuie subliniat că inspectorul-sef nu a indicat niciun temei legal (text, principiu etc.) care să instituie o obligație în acest sens. De altfel, chiar Inspekția Judiciară a arătat prin Întâmpinarea IJ că o astfel de dispoziție nu există¹. În mod similar, domnul inspector-sef a făcut referire la obligația subsemnatei de a de a înștiința colegiul de conducere al Curții de Apel București, fără a indica însă izvorul acestei obligații.

Referirea la conduita altor magistrați în situații similare ce se impunea a fi urmată și de subsemnata tinde la alegerea unei uzanțe în materie. Or, existența uzanțelor în materia răspunderii magistraților nu poate fi primită în lipsa unor trimiteri legale exprese în acest sens. Oricum ar fi, existența unei uzanțe trebuie oricum probată de cel ce o alegă, o astfel de probă nefiind efectuată de Inspectorul-sef al Inspekției Judiciare.

În concluzie, din ansamblul celor probate pe larg în cele **8 volume ale dosarului de urmarire și reiterate succint în cuprinsul acestei secțiuni, rezultă că lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a abaterii disciplinare** reținute în sarcina mea de către domnul inspector-sef al Inspekției judiciare.

Sumarizând, urmează ca organul de urmărire penală să constate întrunite condițiile de tipicitate ce trebuie îndeplinite pentru a fi în prezența infracțiunii de abuz în serviciu în varianta prev. de art.297 C pen, respectiv:

A. încălcarea dispozițiilor legale în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către domnul inspector-șef al Inspekției Judiciare.

¹ A se vedea pagina 9, paragraful 3 din Întâmpinarea IJ depusă la dosarul nr 869/1/2017 înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție

O primă eludare flagrantă a legii de către domnul inspector-sef constă în încălcarea competenței exclusive a Agenției Naționale de Integritate („ANI”) în ceea ce privește stabilirea stării de incompatibilitate a magistraților.

Vă rog să îmi permiteți să indic organului de urmărire penală contextul faptelor care urmează a fi analizat pentru reținerea primei încălcări ale legii de către domnul inspector-sef:

[1] La data de 11.02.2016 Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la pretinse abateri disciplinare săvârșite de Subsemnata în perioada 17.07.2014-02.08.2014, prin participarea în calitate de lector la programul de formare profesională „Implementarea și aplicarea viitoarei Politici Agricole Comune. Prevenirea fraudei și a corupției în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene” (în continuare „Programul”) organizat în cadrul Proiectului UMP-CESAR „Furnizarea serviciilor de consultanță pentru organizarea cursurilor de instruire a personalului APIA”.

[2] Subsemnata am solicitat un punct de vedere din partea ANI atât anterior, cât și ulterior desfășurării activității de lector în cadrul Programului, ambele răspunsuri primite fiind în sensul inexistenței unei stări de incompatibilitate.

[3] La data de 20.05.2016 a fost întocmit Raportul de evaluare nr. 21350/G/II, prin care ANI s-a declarat competentă să se pronunțe asupra existenței unei stări de incompatibilitate ori a unui conflict de interese în ceea ce o privește pe Subsemnată, iar în urma cercetărilor desfășurate răspunsul a fost negativ.

[4] Totuși, în pofida lipsei unei stări de incompatibilitate, constatată de către ANI prin Raportul amintit, la data de 27.06.2016 Inspekția Judiciară a sesizat CSM – Secția pentru judecători cu privire la acțiunea disciplinară împotriva Subsemnatei.

[5] La data de 03.02.2017, Secția pentru judecători din cadrul CSM a pronunțat Hotărârea nr. 1J prin care s-a aplicat Subsemnatei sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură pentru încălcarea dispozițiilor privitoare la incompatibilități.

[6] În acest context, Subsemnata am formulat cererea de recurs ce face obiectul prezentei cauze prin care am solicitat casarea Hotărârii recurate și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii disciplinare exercitate împotriva Subsemnatei.

Cu privire la competența exclusivă a ANI pentru stabilirea stării de incompatibilitate a judecătorilor sunt incidente următoarele dispoziții:

[7] Art. 1 alin. 1 pct. 7 din Legea nr. 176/2010: „Dispozițiile prezentei legi se aplică următoarelor categorii de persoane, care au obligația declarării averii și a intereselor:

[8] (...) 7. judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, asimilații acestora, precum și asistenții judiciari;”

[9] Art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 176/2010: „(2) Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe

durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.

[10] (3) *Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.*”

[11] Art. 25 alin. 4 din Legea nr. 176/2010: „*Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.*”

[12] Art. 22 alin. 3 din Legea nr. 176/2010: „*Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1), la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de o lună instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile.*”

[13] De asemenea, CSM dispune, prin Hotărârea nr. 1245/2014:

- „*din perspectiva consecințelor stării de incompatibilitate (...) pot exista două categorii de funcții sau demnități publice: una în cazul căreia constatarea stării conduce în mod direct la eliberarea din funcție și una în cazul căreia o asemenea stare constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării căreia i se aplică. (...) Rezultă că în cazul judecătorilor (...) este incidentă cea de-a doua ipoteză prevăzută la art. 25 alin. 3 din legea nr. 176/2010, fapta cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate (...) constituind abatere disciplinară și sancționându-se potrivit legii privind statutul judecătorilor și procurorilor.*”

„*din interpretarea acestui text de lege rezultă că toate dispozițiile sale sunt aplicabile judecătorilor și procurorilor, nefăcându-se nicio precizare că anumite părți sau secțiuni din cuprinsul său operează doar pentru anumite persoane sau doar în anumite cazuri.*”

[14] **Chiar și accesand sursele deschise :** <http://www.hotnews.ro/stiri-esential-21249686-csm-participarea-magistratilor-romani-calitate-experti-programe-finantare-externa-pentru-justitie-compatibila-functia.htm>., urmează a se reține că **participarea magistratilor romani in calitate de experti in cadrul unor programe externe pentru justitie este compatibila cu statutul si exigentele functiei, iar potrivit comunicatului CSM din 26.08.2017**, CSM face o serie de mentiuni cu privire la aceasta problema, dupa aparitia in presa a unor speculatii privind participarea magistratilor romani, in calitate de experti, la programe cu finantare externa pentru justitie si remunerarea acestora pentru activitatile desfasurate in astfel de programe. In acest context, CSM arata ca problematica privind compatibilitatea functiei de magistrat cu participarea la astfel de programe in cadrul unor proiecte

europene sau internationale a constituit, in repetate randuri, obiectul unor solicitari transate, incepand cu anul 2008, prin hotarari ale plenului Consiliului. "Asfel, prin HCSM nr. 261/13.03.2008, plenul a hotarat ca 'este posibila participarea in calitate de experti in cadrul programelor cu finantare externa pentru justitie a judecatorilor, procurorilor, grefierilor si a personalului de specialitate juridica asimilat magistratilor'. Mai mult, prin HCSM nr. 1022/6.10.2015 si HCSM nr. 1184/10.11.2015, plenul Consiliului a hotarat, cu valoare de principiu si in considerarea tuturor dispozitiilor legale in materie de incompatibilitati, ca functia de judecator (implicit si cea de procuror) este compatibila cu participarea in calitate de experti a magistratilor romani la programe cu finantare externa pentru justitie', explica CSM.

Totodata, reprezentantii Consiliului arata ca, in ultimii ani, un numar considerabil de judecatori si procurori din Romania au fost invitati si au participat la programe externe pentru justitie, impartasind partenerilor externi experienta sistemului judiciar roman.

"In cadrul programelor pentru justitie cu finantare externa (de genul celor de asistenta tehnica), fructificarea experientei practicienilor de drept roman si schimbul de informatii teoretice, dar indeosebi din activitatea practica pot fi extrem de valoroase atat pentru beneficiarul programelor, cat si pentru expertul desemnat", sustine CSM. In ceea ce priveste criteriile si procedura de selectie a magistratilor romani in calitate de experti in cadrul programelor mentionate, CSM arata ca aceasta se realizeaza de catre promotorii proiectelor si nu de catre Consiliu.

"Exercitarea unor activitati de formare educationala si profesionala in cadrul diverselor institutii de pregatire sau in cadrul programelor externe pentru justitie de catre un magistrat (procuror sau judecator) este compatibila cu statutul si exigentele acestei functii. Participarea magistratilor romani in cadrul unor programe externe pentru justitie reprezinta o confirmare a valorii expertizei magistratilor romani, consolidand prestigiul profesiei juridice", conchide CSM.

Consiliul Superior al Magistraturii subliniaza, in context, ca acreditarea ideii potrivit careia participarea magistratilor la programe cu finantare externa pentru justitie si remunerarea pentru activitatile desfasurate in cadrul acestora se realizeaza in afara cadrului legal si ar trebui sanctionate reprezinta "o atitudine regretabila ce dauneaza grav imaginii justitiei, interesului public si societatii, subminand increderea cetatenilor in sistemul judiciar". "Pentru eliminarea oricaror confuzii, precizam ca CSM are doar competenta, conform prevederilor art.68 alin. 3 lit. m din Regulamentul de organizare si functionare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin HCSM nr. 326/2005, de a aviza propunerile instantelor si parchetelor privind deplasarile in strainatate in misiuni temporare ale judecatorilor si procurorilor, atunci cand, in urma unor verificari, se constata indeplinirea conditiilor prevazute de textul regulamentar mentionat", mai arata CSM.

[15] In plus, in ipoteza in care ANI ar fi constatat existenta unei incompatibilitati, CSM ar fi tinut seama de acea concluzie si ar fi intemeiat aplicarea sanctiunii disciplinare pe cercetarea realizata cu prilejul întocmirii Raportului. Or, pentru identitate de raţiune se impune ca şi în cazul unei concluzii negative, CSM să reţină inexistenţa incompatibilităţii, iar nu să îşi extindă competenţa realizând o nouă verificare cu privire la aceleaşi aspecte cercetate în prealabil de ANI.

Pentru a se va reține de către organul de urmărire penală îndeplinită această condiție, depun și înscrisul ce mi-a parvenit de la CSM în data de 27 07 2017 de unde rezulta că această instituție nu are nicio competență în a verifica și interpreta declarațiile de interese ale magistraților: "Consiliul Superior al Magistraturii nu are atribuții nici în verificarea declarațiilor de interese depuse de magistrații judecătorești sau procurori...și nici atribuții în cercetarea pretinselor infracțiuni de fals ce ar fi săvârșite în procesul de completare, depunere și publicare a acestor declarații". În același răspuns dat solicitării judecătorei Camelia Bogdan, șefa CSM mai recunoaște o dată că, în lipsa unui raport definitiv prin care să se rețină starea de incompatibilitate, CSM nu are atribuții în evaluarea incompatibilităților magistraților: "Evaluarea declarațiilor de interese, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților pentru persoanele care ocupă demnități sau funcții publice intră în atribuțiile inspectorilor de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate, iar cercetarea unor eventuale infracțiuni săvârșite în legătură cu procesul de completare și publicare a declarațiilor de interese intră în competența organelor de urmărire penală.."

- [16] O a doua încălcare a dispozițiilor legale de către domnul inspector-sef constă în interpretarea tendențioasă a regimului incompatibilității magistraților, care poate fi atras doar dacă magistratul cumulează funcții.
- [17] Contrar acestor afirmații, după cum reiese de altfel din chiar textul Hotărârii de excludere din magistratură, în practica sa – în ședința din 12.07.2011, lucrarea nr. 18753/1154/2011 – CSM a decis că exercitarea de către un magistrat a unei activități de pregătire în cadrul unei societăți nu conduce la o stare de incompatibilitate².
- [18] Potrivit dispozițiilor art. 5 din legea nr. 303/2004: „Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.”
- [19] Prin urmare, pentru a se stabili că Subsemnata m-am aflat într-un caz de incompatibilitate este necesar să se dovedească faptul că am îndeplinit o funcție publică sau privată.
- [20] Or, interpretând dispozițiile art. 5 din Legea 303/2004 în lumina definițiilor conferite de către legiuitor funcțiilor publice, respectiv funcției private, observăm că activitatea desfășurată de către Subsemnata, și pentru care am fost sancționată disciplinar, nu se circumscrie sferei de aplicare a celor două noțiuni.
- [21] În al treilea rând, domnul inspector-șef m-a mai acuzat că am avut reprezentarea că participarea sa la seminar și transmiterea unor cunoștințe teoretice participanților ar putea fi considerată împerejurare de natură să influențeze imparțialitatea în exercitarea funcției de magistrat, deși nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute

de art. 99 lit. i) teza întâi din Legea nr. 303/2004 (constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul cunoaște că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa). Această soluție a rămas definitivă, nefiind nici infirmată de inspectorul-șef al Inspecției judiciare, nici contestată de către autorul sesizării conexe (i.e., FACIAS).

- [22] Prin urmare, este evident că din moment ce remunerația pentru participarea la Program nu a fost plătită de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau de orice altă parte dintr-un dosar instrumentat de subsemnata, aceasta din urmă nu a denaturat adevărul atunci când a declarat – în mod public sau în fața CSM – că nu a încasat bani de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale/de la nicio parte din Dosarul ICA.
- [23] Așa fiind susținerile domnului inspector-sef rezumate în cadrul rezoluției prin care a sesizat Secția pentru judecatori sunt atât (i) lipsite de relevanță, întrucât nu se subsumează pretensei abateri disciplinare care a făcut obiectul amănții Secției Judecatori, cât și (ii) incorecte motiv pentru care nu pot nici fundamenta o pretenasă gravitate sporită a pretensei abateri disciplinare.
- [24] În acest context, organul de urmarire penala va putea constata caracterul pur emoțional și lipsit de substanță juridică al argumentelor domnului inspector-sef, care tind strict la decredibilizarea subsemnatei și lasă deschisă posibilitatea introducerii de către părțile condamnate prin decizia nr.888/8 08 2014 pronunțată de Curtea de Apel Bucuresti, sectia a II-a penala, a unor cai extraordinare de atac, cum urmeaza sa argumentam in ceea ce urmeaza, pentru a putea retine conditiile de tipicitate a infractiunii prev in disp art 13 ind 2 din Legea nr 178/2000.
- [25] **Pentru reținerea ceintei speciale a folosului deschis partilor prin sesizarea Sectiei pentru judecatori cu propunerea de urmarire din magistratura, se va constata de catre organul de urmarire penala ca sesizarea domnului inspector-sef a fost intemeiata in drept pe disp art 5 din Legea nr 303/2004 in ansamblul sau si nu doar pe disp art 5 alin 1 din acelasi act normativ care interzice cumulul functiei de judecator cu orice alta functie publica sau privata, in conditiile legii.**
- [26] Or, astfel cum este explicat *supra*, s-a reținut cu titlu definitiv în cadrul cercetării disciplinare că activitatea de predare la care subsemnata am participat nu a fost remunerată de către o parte din dosar. Urmeaza, asadar, sa prezentam cum s-a repercutat reaua-credinta a inspectorului sef asupra Sectiei pentru judecatori si sa evidentiem de ce argumentul de mai sus se impune a fi respins în integralitate:
- [27] Astfel cum am arătat mai sus, Secția Judecatori a fost investită cu acțiunea disciplinară având ca obiect abaterea prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004, respectiv nerespectarea regimului incompatibilităților, constând în aceea că, încălcând dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, a participat la activități extraprofesionale, necircumstanțiate sub aspectul compatibilității cu funcția de magistrat, îndeplinind totodată acte specific unei funcții didactice din învățământul superior³.

[28] În rezoluția Inspectorului-sef din 24 iunie 2016, privind incompatibilitatea funcției de judecător cu cea de lector în cadrul Programului, domnului inspector-sef nu inserează în dreptul disp. art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, **ci fundamentează, în mod generic, sesizarea pe disp. art. 5 din Legea nr. 303/2004, text în cuprinsul căruia figurează și interdicția de a fi în conflicte de interese.**

[29] În aceste condiții, Secția Judecătorească trebuia să se limiteze la examinarea strictă a aspectelor reținute în rezoluția din 24 iunie 2016, privind compatibilitatea funcției de judecător cu cea de lector în cadrul Programului.

[30] În speță, instanța de disciplină a depășit obiectul și limitele judecătorești, trecând la examinarea unei alte abateri disciplinare, cu alt conținut, constând în implicarea magistratului pârât „într-o altă activitate care poate să-i compromită în mod obiectiv statutul profesional pe care legea i-l conferă”⁴. O asemenea acțiune întreprinsă de un magistrat nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 5 alin. 1, **cu consecința încadrării în abaterea prevăzută de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004, ci a dispozițiilor art. 5 alin. 2.** Porivnit acestora,

[31] „Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun **existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății**, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

[32] Consecința încălcării acestor dispoziții este de natură să atragă, într-adevăr, răspunderea disciplinară a magistraților, însă nu pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. b), **ci pentru nerespectarea obligației de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, abatere prevăzută de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004.**

[33] Deși în speță **Inspekția Judiciară a fost investită și cu analiza acestei abateri disciplinare, prin Rezoluția din 16 iunie 2016, neînfirmată sub acest aspect, s-a dispus clasarea sesizării din oficiu și a celei conexă, soluția nefiind atacată la instanța de contencios administrativ competentă nici de către inspectorul-sef și nici de către FACIAS.** În consecință, statuările inspectorilor judiciari nu pot fi contrazise prin hotărârea Secției Judecătorești, care a folosit considerente străine de obiectul sesizării.

[34] Astfel, toate considerentele enunțate în Hotărârea Recurată referitoare la (i) încasarea sumei de 0.048 lei pentru serviciile prestate ca lector, sumă apreciată drept substanțială raportat la veniturile salariale ale unui magistrat⁵ și (ii) instruirea unor funcționari din Ministerul Agriculturii, exced obiectului și limitelor investiției Secției Judecătorești. **Prin referirile la art. 5 alin. (2), însușindu-și confuzia generată de reaua-credință a Inspectorului-sef al Inspekției Judiciare, Secția Judecătorească a antamat aspecte care țineau de nerespectarea obligației de a se abține în cauza instrumentată ca judecător, ceea ce reprezintă elementul material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i).**

⁴

A se vedea Hotărârea Recurată, p. 35 – fila 282, vol. III, dosar Secția Judecătorească

⁵

A se vedea Hotărârea Recurată, p. 35, para. 3 – fila 290, vol. III, dosar Secția Judecătorească

[35] Mai precis, Secția Judecători a analizat incompatibilitatea dintre îndeplinirea atribuțiilor jurisdicționale în cauza în care Ministerul Agriculturii avea calitatea de parte civilă, și funcția de lector la un program de pregătire destinat funcționarilor din același minister, concluzionând că această participare a fost de natură a crea

[36] „premisele unei îndoieli cu privire la integritatea și imparțialitatea magistraților; precum și a întregului sistem judiciar, în condițiile în care informațiile referitoare la situația concretă în care s-a aflat doamna judecător au ajuns la cunoștința opiniei publice.”⁶

[37] Astfel, s-a reținut că subsemnata a desfășurat activitatea didactică ignorând cu știință avertizarea conținută în Răspunsul 10626/14.07.2014 transmis de ANI. **Secția Judecători a pus accent deosebit pe recomandarea de a se evita orice situație care ar genera o încălcare a regimului conflictelor de interese** dacă, prin deciziile sale, magistratul are un interes personal, de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative⁷.

[38] Or, în speță este evident că o asemenea concluzie se bazează pe examinarea unor împrejurări care țin de regimul conflictelor de interese și nu de regimul incompatibilităților, fiind ignorate dispozițiile art. 70 din Legea nr 161/2003 conform cărora

„prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.”

Incompatibilitatea ce făcea obiectul acțiunii disciplinare reprezintă o noțiune distinctă de conflictul de interese, distincția rezultând chiar din dispozițiile Legii nr. 303/2004, prin **incompatibilitate** înțelegându-se interzicerea prevăzută de lege de a cumula două funcții. Incompatibilitatea reprezintă o interdicție necondiționată impusă unui magistrat de a exercita anumite funcții concomitent cu profesia de judecător ori procuror, situațiile de incompatibilitate fiind stabilite de lege nominal și specific.

Confuzia realizată de Secție între noțiunile de *conflict de interese* și *incompatibilitate* transpare din întregul conținut al considerentelor, dar mai ales în cele referitoare la omisiunea judecătorului de a se adresa

*„Colegiului de conducere al instanței în condițiile art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, pentru a lămurii situația concretă în care se afla, așa cum rezultă din cuprinsul adresei nr. 3/2024/C/09.03.2016 emisă de Curtea de Apel București.”*⁸

O asemenea omisiune, dacă ar fi fost reală, ar fi condus la reținerea în sarcina magistratului a abaterii prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea 303/2004, constând în nerespectarea obligației de a se abține

⁶ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 48 para. 4 – fila 288 (verso), vol. III, dosar Secția Judecători

⁷ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 46 para. 1 – fila 287 (verso), vol. III, dosar Secția Judecători

⁸ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 47 para. 2 – fila 288, vol. III, dosar Secția Judecători

în cauza penală instrumentată ca judecător și nu a celei prevăzute de art. 99 lit. b) din aceeași lege, care consta în deținerea unei alte funcții decât cele permise judecătorilor și procurorilor.

Procedând în această manieră, Secția a infirmat implicit soluția de clasare pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. i), deși nu avea competența legală de a dispune în acest sens, depășind în mod evident obiectul și limitele judecății.

Astfel, prin Rezoluția din data de 16 iunie 2016, inspectorul jud. de caz reținuse, sub aspectul abaterii prevăzute de art. 99 lit. i) că

„nu a existat raport contractual direct între Ministrul Agriculturii sau instituțiile din subordinea acestuia și judecătorul cercetat, selectarea sa în calitate de lector s-a făcut de SC FDI TOP CONSULT SRL, iar prestarea activității s-a realizat în baza contractului încheiat cu această societate care a și plătit sumele stabilite în contract ca remunerație a lectorului. Sumele destinate acoperirii cheltuielilor aferente au provenit din împrumutul BIRD 4875 RO, și au fost evidențiate în bugetul ordonatorului terțiar de credite, UMP CESAR, și fiind gestionată exclusiv de acesta, fără ca ordonatorul principal de credite să aibă vreo implicare în inițierea, desfășurarea sau plata efectivă a sumelor cuvenite lectorilor.”⁹

S-a apreciat, în consecință, că judecătorul cercetat nu a avut reprezentarea că participarea sa la seminar, transmiterea unor cunoștințe teoretice, ar putea fi considerată împrejurare de natură să influențeze imparțialitatea în exercitarea funcției de magistrat, nefiind întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza I din Legea 303/2004 - constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa¹⁰.

Această soluție a rămas definitivă, nefiind infirmată de inspectorul-șef al Inspecției judiciare, în condițiile art. 47 din Legea nr. 317/2004, și nici nu a fost contestată de către autorul sesizării conexe, la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Altfel spus, se impune a fi reținut de către organul de urmărire penală că domnul inspector-sef a mai încălcat Legea și cu ocazia redactării rezoluției din 24 06 2016, încălcând principiul securității juridice al rezoluțiilor de clasare ale Inspectiei Judiciare, determinand cu buna-stiinta Sectia pentru judecatori să încalce limitele sesizării.

B. Organul de urmărire penală urmează să rețină și în ceea ce a constatat urmarea imediată a acțiunilor descrise mai sus, întrunită de asemenea în speță,

⁹

A se vedea Rezoluția din 16 iunie 2016, p. 51, para. 2 – fila 39, vol. I, dosar Secția Judecători.

¹⁰

Ibidem, para. 3

excluderea din profesia vătămând în mod cert drepturile și interesele legitime ale subsemnatei.

În acest sens, evocăm ingerința suspendării mele din magistratură și prin prisma:

- standardelor CEDO trecute în revista de către forul european de contencios al drepturilor omului în cauza Paluda c. Slovaquie (no 33392/12), cauza disponibilă în LIMBA ROMÂNĂ la adresa :[http://hudoc.echr.coe.int/eng#?itemid":\["001-175207"\]](http://hudoc.echr.coe.int/eng#?itemid)}. Mutatis mutandis, urmează ca domnul procuror-sef să constate:

- încălcarea de plano a dreptului la un proces echitabil prin lipsa de acces la un Tribunal care să întrunească garanțiile prev. de art 6 CEDO, în dreptul intern neexistând vreun remediu care să îmi permită să contest suspendarea în cadrul procedurii disciplinare

- neproportionalitatea ingerinței suspendării mele din magistratură pentru acuzația că aș fi predat anti-corupție funcționarilor Statului într-una din cele mai corupte țări ale Uniunii Europene. Vă rog să menționez că sunt **expert al Comisiei Europene în materia recuperării produsului infracțiunii/combaterea faptelor de spălare de bani și corupție la nivel înalt, primind invitații în această calitate și după excluderea mea temporară din magistratură**. În lipsa unui remediu intern de contestare a suspendării mele neconstituționale din magistratură care intervine în mod automat după pronunțarea de către CSM a unei decizii de excludere din magistratură, **arat că mi se încalcă, încă o dată, dreptul la un proces echitabil**.

Vă rog să îmi permiteți să mai adresez respectuoasă rugăminte de a-mi permite să invoc necesitatea lecturării hotărârii pronunțate de CEDO în cauza Paluda c. Slovaquie (no 33392/12) pentru a se constata, mutatis mutandis, că se încalcă art. 21 din Legea fundamentală deoarece în dreptul intern nu există vreo cale de atac împotriva suspendării automate care intervine ca urmare a unei decizii temporare de excludere din magistratură.

O altă vătămare a intereselor mele legitime ar putea fi reținută de organul de urmărire penală după analiza disp. art. 1 lit. d) din Legea nr. 202/2002 (text care definește de lege lată mobbingul în legislația noastră) **ca fiind orice comportament necorespunzător care are loc într-o perioadă, este repetitiv sau sistematic și implică un comportament fizic, limbaj oral sau scris, gesturi sau alte acțiuni intenționate și care ar putea afecta personalitatea, demnitatea sau integritatea fizică ori psihologică a unei persoane**).

Cu deosebit respect vă rog să îmi permiteți să îmi precizez cererea în sensul că vă rog să analizați și lipsa de fundament legal a ingerinței la care sunt supusă prin privarea de materialele destinate formării continue a magistraților pe perioada suspendării din funcție precum și a celei de a-mi se autoriza accesul la calculatorul de serviciu în prezenta jandarmului, aspecte de natură a-mi leza demnitatea la locul de muncă în perioada suspendării mele din magistratură (ingerință ce este neconstituțională, conform standardelor de convenționalitate continuate în cauza Paluda contra SLOVACIEI și a jurisprudenței pertinente la care face trimitere instanța de contencios al drepturilor omului în acea cauză și a jurisprudenței Curții Constituționale) pentru că am predat anti-corupție și protecția intereselor financiare ale UE și aș fi lezat astfel prestigiul justiției.

Îmi rezerv dreptul să fac dovada că am semnalat autorităților naționale actele prin care mi s-a lezat demnitatea în muncă, sens în care prin prezenta investesc cu demersul meu de constatare a lipsei de fundament legal a ingerinței la care sunt supusă prin privarea de materialele destinate formării continue a

magistratilor pe perioada suspendarii din functie precum si a celei de a mi se autoriza accesul la calculatorul de serviciu decat prezenta jandarmului, aspecte de natura a-mi leza demnitatea la locul de munca in perioada suspendarii mele din magistratura (ingerinta care este de asemenea neconstitutionala, conform standardelor de conventionalitate continute in cauza Paluda contra SLOVACIEI si a jurisprudentei pertinente la care face trimitere instanta de contencios a drepturilor omului in aceasta cauza si a jurisprudentei Curtii Constitutionale) pentru ca am predat anti-coruptie si protectia intereselor financiare ale UE si as fi lezat astfel prestigiul justitiei. Am sesizat atat conducerea Curtii de Apel Bucuresti, Inpectia Judiciara, CSM si Avocatul Poporului, pentru a proceda conform competentelor si a-mi comunica, in eventualitatea in care se intentioneaza a se ramana in abstinenta, dovada inregistrarii sesizarii mele in evidentele institutiilor.

Imi rezerv dreptul sa va aduc la cunostinta ca prin prezenta ca am solicitat pe cale amiabila conducerii Curtii de Apel Bucuresti sa imi permita accesul la materialele necesare formarii **continue a magistratilor pe perioada suspendarii mele din magistratura si sa inlature obligatia ce imi incumba de incunostintare a conducerii Sectiei a II-a despre prezenta mea in instanta, a carei nerespectare ar conduce de plano la evacuarea mea din incinta institutiei ca jandarmul/studierea documentelor ramase in calculatorul meu de la serviciu in prezenta jandarmului, ingerinte care nu sunt prevazute de LEGE si imi lezeaza DEMNITATEA IN MUNCA.**

Nu in ultimul rand, prin imposibilitatea de primire a ajutorului de somaj/de a beneficia de asigurari medicale gratuite, mi se incalca dreptul la viata.

- C. **Legătura de cauzalitate rezulta ex re, nefiind nevoie de alte dezvoltari suplimentare pentru a fi în prezența infracțiunii de abuz în serviciu în variant tip.**
- D. **Sunt îndeplinite și condițiile de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu în ceea ce privește elementul subiectiv**, care va fi reținut din coroborarea elementelor factice obiective explicate mai sus, domnul inspector-sef neputandu-se disculpa ca ar fi executat vreun ordin nelegitim, desi din in scrisul pe care îl atasez prezentei ce urmeaza a fi coroborat cu celelalte in scrisuri ce se gasesc depuse la dosarul de urmarire penala, rezulta ca domnul Lucian Netejoru a detasat prin Ordin al Inspectorului-sef un consilier juridic asimilat magistratilor pentru a ocupa demnitatea de consilier personal al presedintelui CSM, garantul independentei justitiei.

Organul de urmarire penala urmeaza insa a clarifica in ce masura o potentiala stare de incompatibilitate a doamnei Monica PREJMEREANU, derivata din imprejurarea ca in evidentele Inpectiei judiciare nu exista vreun act administrativ de eliberarea acesteia din functie de ofiter DGIPI anterior numirii in funcția de consilier juridic asimilat magistratilor, ar putea reprezenta vreo vulnerabilitate ce ar putea fi speculată de către domnul inspector-sef: organul de urmarire penala va avea in vedere in scrisurile emanand de la Inpectia Judiciara de unde rezulta ca: i) in evidentele Inpectiei judiciare nu exista vreun act administrativ de eliberarea acesteia din functie de ofiter DGIPI anterior numirii in funcția de consilier juridic asimilat magistratilor si ii) domnul inspector-sef nu s-a sesizat din oficiu si nici nu a sesizat Agentia Nationala de Integritate, lasand a plana suspiciunea ca intr-o tara membra a Uniunii Europene consilierul-sef al garantului independentei justitiei este un ofiter acoperit (astfel cum rezulta din accesarea surselor deschise <https://www.luju.ro/institutii/csm/ofiter-de-nota-3-purtatoarea-de-cuvant-a-csm-monica>

[preimereanu-a-obtinut-media-3-87-la-proba-scrisa-a-concursului-de-ocupare-a-unui-post-de-specialitate-juridica-asimilat-magistratilor-rezultatele-oficiale?print=1](#)

E. Urmează, aşadar să evidenţiem şi condiţiile de tipicitate a infracţiunii prev în disp. art 13 ind 2 din Legea nr 78/2000, cu menţiunea că pentru a fi în prezenţa acesteia, este suficient să fie urmărită obţinerea unui folos pentru sine sau pentru altul.

Mutatis mutandis, în speţa de faţă, pentru a fi în prezenţa acestei infracţiuni, nu este necesar ca să se fi produs în mod efectiv desfiinţarea Deciziei penale nr. 888/A/08.08.2014, pronunţată în dosarul penal nr. 25497/3/2012**, soluţionat de completul de judecată din care am făcut parte, fiind suficientă urmărirea acestui scop.

Pentru o bună înţelegere a condiţiilor de tipicitate a infracţiunii asimilate prev în disp. art 13 ind 2 din Legea nr 78/2000 reamintim organelor de urmărire penală că au obligaţia de a interpreta dispoziţiile legale în lumina dezlegărilor obligatorii ale Deciziilor Curtii Constitutionale, cu menţiunea că România şi-a asumat obligaţii clare în materia incriminării abuzului de funcţii cu respectarea standardelor globale de luptă împotriva corupţiei, în privinţa cărora este evaluată de Conferinţa Partilor la Convenţia ONU împotriva corupţiei. Pe cale de consecinţă, apreciem că este imperativ a nu se face compromisuri de la rigorile ştiinţifice pentru oferirea unor certificate de onorabilitate a unor persoane cu funcţii din sistemul judiciar.

Scopul urmărit de inspectorul şef Notejor Lucian prin exercitarea acţiunii disciplinare împotriva mea pentru pretinsa încălcare a regulului incompatibilităţilor este acela de a deschide condamnatului Voiculescu Dan, condamnat prin Decizia penală nr. 888/A/08.08.2014, pronunţată în dosarul penal nr. 25497/3/2012**, soluţionat de completul de judecată din care am făcut parte, fie calea procedurii contestaţiei în anulare prev. de art. 423 lit. d) C.p.p., fie prin introducerea căii extraordinare de atac a revizuirii, în conformitate cu disp art 453 alin 1 lit d) C pr pen sau art 466 C pr pen (după vreo posibilă soluţie de condamnare la CEDO asigurarea unui folos care nu poate fi obţinut altfel, respectiv anularea hotărârii penale definitive de condamnare la pedeapsa închisorii cu corolarul recuperării de către acesta a produsului infracţiunii).

Precizez că cum arătat în cuprinsul declaraţiilor date în faţa organelor de urmărire penală, acest scop este urmărit şi urmează a fi pus în practică şi prin introducerea căii extraordinare de atac a revizuirii, în conformitate cu disp art 453 alin 1 lit d) C pr pen (în acest sens urmărindu-se a se acredita percepţia că aş fi săvârşit o infracţiune, conform înscrisurilor ce mi-au parvenit până în prezent de la PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL BUCUREŞTI domnul Mugur Ciuvică dresându în acest sens 4 denunţuri organelor de urmărire penală, acuzându-mă inclusiv de săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu, pe care le ataşez prezentei plângeri) sau art 466 C pr pen (după vreo posibilă soluţie de condamnare la CEDO (în acest sens, sunt declaraţiile fără echivoc ale domnului prof.univ.dr Gheorghiţă Mateuţ, apărătorul domnului condamnat Dan Voiculescu, pe care le voi detalia mai jos).

Menţionez că prin corespondenţa dresată organului de urmărire penală am solicitat şi stabilirea legăturii de cauzalitate între decizia mea de excludere din magistratura şi introducerea unor cai extraordinare de atac de către părţile din dosarul ICA, conform informaţiilor accesate pe

<http://anticoruptie.hotnews.ro/stiri-anticoruptie-21889650-fostul-ministru-sorin-pantis-ramane-pedeapsa-7-ani-inchisoare-dosarul-ica.htm>.

In probatiune, am solicitat emiterea unei cereri la CURTEA DE APEL BUCURESTI pt a se ataşa la dosar in copie conforma cu originalul CEREREA DE REVIZUIE FORMULATA DE DOMNUL INCULPAT SORIN PANTIS împotriva deciziei de condamnare a domniei sale, fundamentate pe considerentele hotărârii mele de excludere din magistratură.

Acest demers a fost exprimat fără echivoc în publicația „LUJU”, care, la data de **05.07.2016** (imediat după a aducerea la cunoștința publicului despre exercitarea acțiunii mele disciplinare) a publicat sub titlul „Vorbe de fumoar –Inspecția CSM a promovat acțiune disciplinară împotriva Cameliei Bogdan” un articol din categoria zvonurilor sau pamfetului, în care se concluzionează : „**Cert este că dacă Secția de judecători a CSM o va sancționa pe Camelia Bogdan pentru acuzația că a primit foloase de la partea vătămată din “Telepatia”, întregul dosar va fi revizuit**”.

Totodata, conform inscrierilor prelevate prin accesarea surselor deschise: <https://www.clujst.ro/mateut-despre-excluderea-cameliei-bogdan-m-su-prins-schimbarea-de-directie-csm-video/>

<http://www.news.ro/justitie/avocatul-gheorghita-mateut-excluderea-cameliei-bogdan-magistratura-folosita-argument-cedo-functie-decizia-cedo-luata-calcul-cerere-revizuire-sentintei-tara-1922402508002017021616625858>, a rezultat că un judecător poate fi declarat incompatibil in masura in care ar preda in afara invatamantului universitar si exclus din magistratura pentru a putea fi folosita solutia de incompatibilitate impotriva Statului Roman la CEDO, in vederea revizuirii unor hotarari definitive de condamnare.

Mai reamintesc, în acest sens și relațiile apropiate dintre inspectorul șef Netejoru Lucian și o serie de jurnaliști angajați ai trustului de presă patronat de condamnatul Voiculescu Dan sunt reliefate de comentariile magulitoare ale judecătorului Netejoru Lucian la postările jurnalistului Gadea Mihai de pe rețeaua de socializare “Facebook”, așa cum o demonstrează print-screen-urile atașate, (accesibile prin intermediul aplicației graph.tips la adresa <https://www.facebook.com/search/100001233870053/stories-commented>).

Astfel, inspectorul șef Netejoru Lucian, la postarea jurnalistului Gadea Mihai reprezentând un apus de soare, postează la rândul său un comment familial, cu nuanță peiorativă: **Da. Dă-ne Doamne cât mai multe de astfel de apusuri!**

Aceeași maniera de adresare familiară este utilizată cu aceeași ocazie de inspectorul – șef și atunci când se adresează domniei jurnalist Berecleanu Andreea: **Nu știi ce ma bucură sa aflu vești bune din orașul meu. M-am cam saturat de alea rele.**

Dincolo de sensul dual al primei expresii, se poate constata ca dialogurile relevă o relație apropiată a judecătorului Netejoru Lucian cu jurnaliști ai trustului INTACT.

Vă rog respectuos sa imi permiteti sa va învederez si alte împrejurări din care rezulta fara echivoc ca prin excluderea mea din magistratura: organul de umrărire penala va avea în vedere declarațiile făcute la eliberarea din penitenciar a domnului condamnat Dan Voiculescu.

Apreciez că este relevantă pentru conturarea stării de fapt mai sus descrise promptitudinea cu care inspectorul șef s-a sesizat de fiecare dată din oficiu, concretizând în acte de cercetare disciplinară fiecare articol denigrator la adresa magistratului Camelia Bogdan, publicat pe site-ul luju.ro, instrument al linșajului mediatic dus sistematic de către acest trust de presă la adresa mea.

În concluzie, vă solicit să constatați că inspectorul șef Netejoru Lucian a încălcat atribuțiile specifice ale unei alte instituții, neacordand niciun fel de valoare raportului oficial al Agenției Naționale de Integritate, în ciuda textelor legale aplicabile care consacră acestuia o prezumție de legalitate și autenticitate ce nu pot fi înlăturate decât prin înscriere în fals, a hotărârilor cu dispoziții explicate ale CSM, și chiar a concluziilor echipei de inspectori ai Inspectiei Judiciare, care au propus clasarea cauzei;

- A reținut o **stare de fapt nereală**, respectiv faptul că aș fi fost selectată ca lector de Ministerul Agriculturii (prin Agenția Națională de Intervenții și Plăți în Agricultură), eu fiind selectată de Consultantul FDI TOP CONSULT SRL, așadar nici de Ministerul Agriculturii, nici de ANIPA, și nici de Unitatea de Management a Proiectului;
- În privința fondurilor, precizez că remunerarea prestației mele ca lector a provenit dintr-un act internațional ratificat printr-o lege (Acordul din 28.12.201007 dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare), **din partea României semnând Ministerul Economiei și Finanțelor, și nu Ministerul Agriculturii, obligația de rambursare a împrumutului revenind Ministerului Economiei și Finanțelor și nu Ministerului Agriculturii.** Așadar, situația de fapt pe care dl Netejoru Lucian s-a făcut că nu o observă era una neechivocă;
- Sesizarea din oficiu s-a dispus pe baza unui așa-zis anchete jurnalistice realizată de Mugur Ciuvica, apropiat trustului INTACT, iar în acțiunea disciplinară, secția de Judecatori a CSM în materie disciplinară a admis fundatia FACIAS, al carei beneficiar real este Dan Voiculescu, având același sediu ca și ANTENA 3 SA, în interesul alăturat al Inspectiei Judiciare, desi Inspectia Judiciara nu ar trebui sa aiba interese in cauza;
- Pe baza numeroaselor sesizari din oficiu ale dlui Netejoru Lucian, care au continuat cu începerea cercetării disciplinare, toate dispuse în același interval de 15 zile, trustul INTACT și publicația LUJU au susținut o campanie mediatică defăimătoare la adresa mea;
- În cursul cercetărilor disciplinare Inspectia Judiciara condusă de inspectorul șef Netejoru Lucian a oferit în exclusivitate informații din dosarele disciplinare, comunicând publicației LUJU începerea cercetărilor disciplinare înainte ca eu, persoană vizată de aceste cercetări, să fiu încunoscintă;
- **Cel mai relevant aspect: conform inscrierilor din dosarul meu disciplinar, vol.1 inspectie fila 347-348. Lucrarea a fost repartizata brigazii de inspectori cu doua zile inainte de debutul sesizarii din oficiu a Inspectiei.**
- Este primul caz din magistratura cand Inspectorul-sef al Inspectiei judiciare infirma o solutie de respingere a sesizarii si sesizeaza Sectia pentru judecatori ignorand prezumtia de autenticitate si legalitate a unui act administrative si retinand in fals ca as fi fost intr-o stare de incompatibilitate;
- este prima data in ISTORIA MAGISTRATURII cand un judecator trebuie sa se apere intr-o cauza prescisa, in care s-au folosit inscrieri false impotriva sa, pentru a fapte de competenta ANI/DNA;
- **folosul la care face referire textul de incriminare prev in disp. art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție derivand din nelegala sesizare a Sectiei pentru judecatori in materie disciplinara a fost in mod efectiv obtinut**, de vreme ce a fost deschisa partilor condamnate prin Decizia penală nr. 888/A/08.08.2014, pronunțată în dosarul penal nr. 25497/3/2012**, soluționat de completul de judecată din care am făcut parte, posibilitatea de a introduce și acestea au sesizat în mod efectiv instanțele judecătorești fie pe calea procedurii contestației în anulare prev. de art. 426 lit. d) C.p.p., fie prin introducerea căii extraordinare de atac a revizuirii, în conformitate cu disp art 453 alin 1 lit d) C pr pen sau art 466 C pr pen (după vreo posibilă soluție de condamnare la CEDO solicitand desfiintarea acestei decizii.

Altfel spus, domnul inspector-sef a asigurat partilor un folos care nu poate fi obținut altfel, respectiv posibilitatea de a solicita **anularea hotărârii penale definitive de condamnare la pedeapsa închisorii cu corolarul recuperării de către domnul DAN VOICULESCU a pedepsei** infracțiunii.

Mentionam ca in privinta naturii folosului la care face referire disp de incriminare a faptei prev in art. 13² din Legea nr.78/2000 nu trebuie sa fie de natură patrimonială, acesta putând consta, exempli gratia, în deschiderea posibilitatii de a infrange autoritatea de lucru judecat de care se bucura o decizie definitiva de condamnare si de periclitare a securității juridice de care trebuie să se bucure hotararile penale ramase definitive.

În privința **efectelor demersului constant al domnului Netejoru Lucian impotriva mea**, concertat cu cele ale publicației LUJU și cele ale TRUSTULUI INTACT, am fost vătămată în drepturile mele astfel :

- In prezent, după cele 5 cercetari disciplinare derulate împotriva mea, din care doua finalizate cu sesizarea Secției pentru Judecatori a CSM și excluderea din magistratura, cu încălcarea neechivocă a legii, de către dl Netejoru Lucian, in paralel cu sustinerea unei campanii de linsaj mediatic împotriva mea, arăt ca am resimțit efectele în mod profund negativ, fiind afectată emoțional, în această luptă inegală atât cu un trust media, dar și cu **Inspekția Judiciară**.
- Se poate constata că prin aceste numeroase acțiuni, domnul Netejoru Lucian **a deturnat scopul instituției pe care o conduce, punând-o în slujba unor interese private, aducând grave prejudicii sistemului judiciar**.

Ca atare, apreciind că fapta **inspectorului șef Netejoru Lucian** întrunește elementele constitutive **infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.**, vă solicit să dispuneți cât mai urgent măsurile legale ce se impun pentru tragerea la răspundere penală a acestuia, având în vedere caracterul repetat al actelor abuzive, ce continuă și în prezent.

2. În ceea ce privește soluția de clasare dispusă față de domnul Lucian Netejoru sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **fals în declarații privind apartenența la Masonerie, prev de art 326 C.pen.rap.la art.28 din Legea nr 176-2010**, consider că soluția dispusă este nelegală și netemeinică în considerarea **următoarelor motive**:

Pentru a preveni posibilitatea ivirii unor **situații de incompatibilitate/conflict de interese** (care ar putea leza imparțialitatea și integritatea magistratului, cu grave exigențele unui stat de drept, în ansamblul său, deoarece este contrar principiilor elementare de drept dezideratul înlăptuirii justiției de către magistrați în privința cărora planează suspiciunea săvârșirii unor infracțiuni) prin Legea nr 161/2003, modificată prin OUG nr 14/2005, a fost prevăzută obligația magistraților de a completa declarațiile de avere si interese, dupa procedura prevazuta în Ghidul de completare a ad declaratiilor de avere si interese, accesibil pe https://www.integritate.eu/Files/Files/Ghid%20completare%20declaratii%20avere/002_GhidDAI_2016_Var_Site%20martie%202017-%20optimizat.pdf, cu menționarea **calității de membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale**.

Conform înscrisurilor existente în vol 1 dup (filele 191, 193 si 195), domnul Lucian Netejoru a aderat la MLNR in data de 29.10.2001, in cadrul Lojei Sf Gheorghe 1998 din municipiul Giurgiu,

juramentele acestuia de discipol si de ucenic, in prezenta Arhitectului Suprem, pe cele trei Lumini ale Francmasoneriei, de a-si apăra și de a-și ajuta fratii si de a nu dezvalui nimanui tainele initiierii fiind atasate la filele 193, 195 vol.1. dup.

In loc sa fie preocupat sa verifice cum se pot concilia aceste obligatii asumat de domnul inspector-sef, care ocupa o demnitate pentru care legea pretinde o integritate morala si o reputatie nestirbita, cu juramantul profesional al domnului inspector de a asigura DOMNIA LEGII, iar in subsidiar, sa ceara informatii la MLNR pentru extinderea urmaririi penale fata de alti magistrati, deoarece nu este de dorit ca intr-un stat de drept JUSTITIA sa fie infaptuita prin magistrati in privinta carora planeaza suspiciunea ca au savarsit infractiuni prin nedeclararea calitatii de mason in declaratia de interese in scopul apararii si ajutorii FRATILOR in conditii lipsite de transparenta, neexistand nicio posibilitate pentru partea judecata de un Frate MASON sa formuleze o cerere de recuzare, in masura in care partea adversa ar fi Fratele judecatorului care a jurat sa o apere si sa o ajute, in mod discretionar, **domnul procuror de caz Remus Budai a concluzionat cu de la sine putere ca domnului inspector-sef i-ar fi incetat calitatea de membru in anul 2007**, ca urmare a propunerii dresate de Camera de Mijloc a RL SF GHEORGHE 1998 (cu **datele** de contact in sos Sloboziei nr 137, tel 0246/216 019, e-mail: marian.gogoasa@gmail.com, emil_vuca@yahoo.com, telefon MAESTRU VENERABIL Aurel Ciumberica: 0722 366 650, unde ar fi trebuit in mod obligatoriu sa se faca adrese pentru a se verifica veridicitatea sustinerilor privind neplata "MLNIALELEOR" (contributiilor) de catre domnul Lucian Netejoru pe o perioada de 3 luni, fapt ce ar fi putut atrage doar suspendarea calitatii de mason, fara a inceta obligatiile fata de profesia de magistrat, inclusiv obligatia de a-si completa declaratia de interese anual cu consemnarea statutului de membru al MLNR).

La dosar insa nu exista nicio hotarare de radiere cu consecinta suspendarii domnului Lucian NETEJORU.

In fapt, se poate observa ca fara vreo minima INCERCARE de a intelege/aprofunda Statutul Marii Loji Nationale a României, domnul procuror Remus Budai a decis in mod discretionar ca domnului Lucian NETEJORU **i-ar fi incetat calitatea de membru al MLNR, fara ca domnul Grand MASTER al MLNR sa precizeze expressis verbis ca domnul LUCIAN NETEJORU, inspector-sef al** Inspectoriei Judiciare, nu mai este membru al MLNR.

In acest sens, amezza a fi observat ca in mod gresit domnul procuror Remus Budai constata ca domnului LUCIAN NETEJORU, inspector-sef al Inspectoriei Judiciare, i-ar fi putut inceta membru al MLNR in anul 2007, ca urmare a neachitarii contributiilor de membru al MLNR 3 luni consecutiv: va rog respectuos sa permiteti depunerea la dosarul cauzei a Statutului MLNR, accesat la adresa www.mlnr.ro, unde rezulta ca motivul identificat de catre organul de urmarire penala pentru pronuntarea solutiei de clasare fata de domnul inspector-sef Lucian Netejoru pentru ca a intervenit prescriptia raspunderii penale pentru faptele savarsite pana in anul 2007 si respectiv pentru ca fapta nu exista, pentru faptele constand in omisiunea completarii declaratiilor de interese de catre domnul inspector-sef LUCIAN NETEJORU pentru perioada 2008-2017, derivand din imprejurarea ca acesta ar fi fost radiat din MLNR pentru neachitarea contributiilor la MLNR pe o perioada de trei luni nu se regaseste printre motivele de excludere din asociatie masonice.

In plus, se cuvine observat ca potrivit disp art 8 alin 2 din Statutul MLNR, **orice masura disciplinara – inclusiv excluderea din Asociatie – luata impotriva unui membru sau a unei Loji, isi produce efectele numai in urma unei Hotarari definitive si irevocabile dispusa de instantele disciplinare ale Asociatiei.**

Va rog respectuos sa retineti, ab initio, că potrivit Statutului MARII LOJI NATIONALE DIN ROMANIA cuprinse în art 17 din actul mentionat mai sus, reglementarile de organizare si functionare specifice (R.O.F.), denumite in mod traditional “**Constitutia, Regulamentul General si Codul de conduita masonica ale M.L.N.R.**” sunt parte integranta a prezentului Statut, acestea trebuind sa respecte – sub sanctiunea nulitatii absolute – **Constitutia Romaniei si ordinea de drept**, precum si Landmark-urile Francmasoneriei Universale.

Or, potrivit Constitutiei Romaniei, justitia nu se infaptuieste prin savarsirea de catre membrii acestora a unor infractiuni pentru a putea sa-si ajute si a-si apere in mod onut fratii, in orice situatie, fara ca sa existe o minima posibilitate de a transparentiza calitatea de membru a unui judecator asociat la MLNR.

Sumarizand, retinem ca, in ceea ce priveste functionarea MLNR, si incetarea calitatii de membru:

1. Din accesarea surselor deschise (pagina de internet si pagina de facebook a Marii Loji Naționale din România), rezultă că functionarea Marii Loji Naționale din Romania este reglementată prin Constitutia masonica, Statutul MLNR si Regulamentul General.
2. In ceea ce priveste actele emise în exercitarea atribuțiilor, menționăm că Marele Consiliu al MLNR (echivalentul Consiliului Director) are dreptul de a emite decrete si circulare care stabilesc procedurile specifice de lucru, fără încalcarea prevederilor Constitutiei si Regulamentului General. De asemenea, Marele Secretar, Marele Orator (echivalentul directorului juridic), Marele Trezorier (ehivalentul directorului financiar) si presedintii institutiilor justitiei masonice (Presedintele Tribunalului Masonic si Presedintele Curtii Supreme de Justitie Masonica) au si ei dreptul de a emite circulare care stabilesc proceduri specifice in domeniul lor de activitate masonica, fara incalcarea prevederilor Constitutiei, Statutului MLNR si Regulamentului General.
3. Constitutia si Regulamentul General al MLNR pot fi schimbate prin votul Conventului MLNR (echivalentul Adunarii Generale). De astfel, in ultimii 20 de ani, acestea au fost modificate aproape in fiecare an.
4. Statutul MLNR, alt ce poate fi accesat la <http://www.mlnr.ro/index.php/mlnr/statul>, prevede procedura excluderii din MASONERIE, ale cărei efecte nu trebuie confundate cu efectele radierii, avand in vedere consecintele diferite ale celor două sancțiuni: pe când institutia excluderii atrage, per se, consecinta pierderii definitive a calitatii de membru, efectele radierii constau într-o suspendare a calitatii de mason, fratele putand fi, exempli gratia, reprimis oricand in MLNR, dupa plata contributiilor restante, fara a parcurge din nou procedura initierii.

Potrivit ART. 8 din Statutul MLNR, calitatea de membru al Asociatiei se pierde

- a) – *prin excludere*, potrivit prevederilor si procedurilor R.O.F., determinate de:
 - orice actiuni dezonorante si/sau uneltiri contra intereselor Statului roman;
 - comiterea oricarui abuz de drept urmata de consecinte grave pentru M.L.N.R. sau pentru interesele legitime ale oricarui membru al Asociatiei;
 - **violarea angajamentelor masonice sau neplata timp de un an a cotizatiei;**
 - actiuni care duc la compromiterea imaginii publice a M.L.N.R. sau care vizeaza slabirea solidaritatii membrilor sau dezintegrarea Asociatiei;
 - in cazul in care printr-o Hotarare definitiva si irevocabila a fost condamnat la o pedeapsa privativa de libertate sau decazut din drepturile civile;
- b) – *prin demisie*, adresata in scris Consiliului Director;
- c) – *prin deces*.

(2) Orice masura disciplinara – inclusiv excluderea din Asociatie – luata impotriva unui membru sau a unei Loji, isi produce efectele numai in urma unei Hotarari definitive si irevocabile dispusa de instantele disciplinare ale Asociatiei

Intrucat organul de urmarire penala nu a dat curs precizarilor mele aduse in sensul clarificarii consecintelor neplatii taxelor timp de trei luni consecutiv a domnului Lucian Netejoru la LOJA SF GHEORGHE 1998 din Judetul Giurgiu si a decis in mod discretionar (fara ca domnul GRAND MASTER al MLNR sa mi precizat expressis verbis ca domnului LUCIAN NETEJORU i-ar fi incetat calitatea de membru in MLNR), invocate de catre mine in cauza, va rog respectuos, ca, pentru stabilirea calitatii de mason (in adormire) a sefului Inspectiei Judiciare, in conformitate cu disp 339-340 C pr pen, sa admiteti prezenta plangere si sa dispuneti emiterea unor adrese la Marea Loja Nationala, la Loja Sphinx si la Loja Sf Gheorghe 1998 (filiala Giurgiu) pentru a se depune la dosarul cauzei in conformitate cu disp art 8 alin 2 din Statutul MLNR, accesibil publicului la <http://www.mlnr.ro/index.php/mlnr/> www.mlnr.ro/index.php/mlnr/statul precizari privind existenta/inexistenta hotararilor irevocabile pronuntate de CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE MASONICA a MLNR prin care s-ar fi putut constata excluderea pronuntata impotriva domnilor judecatori MIHAIL DRAGOS MIHAIL (mandatat de Inspectorul-sef al Inspectiei judiciare sa formuleze concluzii impotriva mea LUCIAN NETEJORU) SI LUCIAN NETEJORU, inspectorul-sef al Inspectiei Judiciare.

Pentru a decide astfel, va rog sa aveti in vedere ca hotararea definitiva si irevocabila de excludere pronuntata de o instanta masonica reprezinta SINGURUL INSCRIS CARE ARE PUTEREA PROBATORIE de atesta INCETAREA PRIN EXCLUDERE a calitatii de membru a domnilor judecatori MIHAIL DRAGOS MIHAIL si LUCIAN NETEJORU, aspect ce rezulta din disp art 8 alin 2 din Statutul MLNR.

Totodata, va rog respectuos ca in cadrul acestei adrese sa solicitati sa se depuna la dosarul cauzei a certificatul de ardere intre coloane a domnilor judecatori MIHAIL DRAGOS MIHAIL si LUCIAN NETEJORU precum si intreaga documentatie care a stat la baza emiterii acestuia. In acest sens, urmeaza sa observati ca corolar al pronuntarii unei hotarari de excludere din masonerie, se elibereaza un certificat de ardere intre coloane, inscris in baza caruia se atesta incetarea calitatii de membru al unui mason, din motive imputabile.

Va rog sa imi permiteti sa mai supun atentiei dumneavoastra urmatoarele aspecte:

5. Dupa ce vor fi aprofundat din accesarea surselor deschise procedura de excludere din MLNR, organele de urmarire penala au obligatia, in vederea aflarii adevarului, de a audia pe MAESTRII VENERABILI/fostii MAESTRI VENERABILI ai LOJILOR Sf GHEORGHE 1998 din Giurgiu si RL Sphinx nr. 88 pentru a aprofunda, inter alia, procedura de radiere a unui mason (adica a unui membru al Asociatiei MLNR), ce nu a fost schimbata semnificativ in ultimii 20 de ani, **urmand a se concluziona ca domnul Inspector-sef al INSPECTIEI JUDICIARE, numitul LUCIAN NETEJORU si domnul DIRECTOR AL DIRECTIEI JURIDICE DIN CADRUL INSPECTIEI JUDICIARE, numitul**

MIHAIL DRAGOS MIHAIL (cel care a primit mandat de la domnul Inspector-sf si a sustinut actiunea disciplinara impotriva mea in fata Sectiei pentru judecatori, in privinta caruia de asemenea organele de urmarire penala au obligatia de a extinde urmarirea penala) sunt trecuti in adormire in cadrul MASONERIEI, respectiv le-a fost suspendata, nu si incetata calitatea de mason, incumbandu-le, pe cale de consecinta, obligatia de a-si completa declaratiile de interes anual.

Precizez ca am adus la cunostinta organelor de urmarire penala datele de contact ale domnului MAESTRU VENERABIL FLORIN GHIULBENGHIAN, acesta urmand a fi citat pentru a relatea, inter alia, in ce consta procedura de radiere a masonilor si procedura de excludere acestora din MLNR iar prin prezenta am precizat si numarul de telefon al MAESTRUII VENERABIL Aurel Ciumberica: 0722 366 650, unde acesta urmeaza a fi citat, in vederea prezentarii in fata organelor de urmarire penala.

Astfel, domnul MAESTRU VENERABIL FLORIN GHIULBENGHIAN va poate relatea in ce consta procedura de suspendare a calitatii de mason prin procedura radierii, de vreme ce in cursul activitatii domniei sale ca Maestru Venerabil al RL Sphinx nr. 83 din cadrul MLNR, acesta a procedat la radierea mai multor membri, in perioada 2005-2007, printre cei radiati numarandu-se, dupa cele relatate de domnia sa, Gabriel Sandu, fost ministru al Comunicatiilor, si Gabriel Bohalteanu, vicepresedinte EximBank la momentul radierii. Procedura de radiere a constat in urmatoarele faze:

- a. Prezentarea de catre secretarul lojei a situatiei privind absentele si stadiul achitarii cotizatiilor.
- b. Supunerea la vot a deciziei de radiere a masonului in culpa.
- c. Consemnarea discutiilor privind radiere si a rezultatului votului in plansa tinutei (echivalentul procesului-verbal al sedintei masonice). Plansa tinutei este semnata obligatoriu de 3 persoane: Maestru Venerabil, Secretarul si Oratorul (echivalentul juristului).
- d. In tinuta (adica sedinta) urmatoare a lojei, ca a avut loc peste 2 saptamani, se aproba plansa tinutei precedente (adica membrii verifica din nou daca sunt de acord cu cele votate in urma tinuta anterioara si pot chiar modifica deciziile luate anterior). Acest lucru se consemneaza in plansa tinutei zilei si se semneaza din nou de catre cei 3 mentionati la lit. c.
- e. Daca membrii prezenti aproba plansa tinutei anterioare, se emite o adresa catre Marele Maestru al MLNR in care i se cere sa dispuna radierea pentru neplata cotizatiei si/sau absente nemotivate a masonilor care au facut obiectul procedurii din loja lor. Adresa catre MLNR este si ea semnata de catre cei 3 mentionati la lit. c.
- f. Marele Maestru dispune Marelui Secretariat sa radieze din activitatea masonica pe cei nominalizati in adresa lojei.

Trebuie mentionat ca radierea din activitatea masonica pentru neplata cotizatiei si/sau absente nemotivate echivaleaza cu suspendarea din activitate si nu atrage nicidecum excluderea din asociatie sau din masonerie. In acest sens, Constitutia si Regulamentul General prevad in mod explicit faptul ca un frate radiat pentru neplata cotizatiei si/sau absente nemotivate poate fi reprimit in activitatea masonica daca isi achita cotizatia la zi si daca loja lui este de acord sa il reprimeasca, fara a mai parcurge din nou procedurile de initiere. Masonul respectiv revine in activitate cu gradele obtinute si cu intregul trecut masonic recunoscut "de jure".

In ceea ce priveste plata cotizatiilor de catre masoni, se poate constata de catre organele de ancheta veridicitatea declaratiei MLNR conform careia un mason si-a achitat sau nu cotizatia consultand urmatoarele documente:

- a. Situatia colectarii cotizatiilor la nivelul lojei din care face parte respectivul. Aceste situatii se gasesc de obicei la Maestru Venerabil si la Secretarul lojei.
- b. Documentele contabile primare inregistrate in contabilitatea MLNR prin care lojile achita, in baza unor tabele nominale, cotizatiile membrilor. Aceste cotizatii se achita in principiu semestrial, s-au

achitat si trimestrial, iar unele loji achitau lunar, atasand borderouri nominale cu masoni care au achitat cotizatiile.

Fata de aceste considerente, urmeaza a se constata ca in niciun moment domnului inspector-sef nu i-a incetat calitatea de membru al MLNR. În fapt, **acesta a ocultat in permanenta acest aspect, stirbind în mod premeditat și nepermis prestigiul sistemului judiciar din care face parte, in perioada 2001-2017, prin necompletarea în mod fidel a declarațiilor de interese, pentru a disimula înclinațiile domniei sale de a aplica legea cu dublă măsură.**

În drept, îmi întemeiez plângerea pe dispozițiile art. 339 alin. (1) și (4) C. proc. pen.

Față de motivele enunțate și de actele doveditoare pe care le anexez prezentei, dar și după o atentă lectură a materialului probator pe care l-am solicitat a fi administrat în cauză în declarațiile din 1 03 2017 și 12 07 2017, vă solicit să admiteți plângerea, să dispuneți înfirmarea soluției de clasare și după începerea urmăririi penale in personam și punerea în mișcare a acțiunii penale față de domnul **Lucian Netejoru** să apreciați totodată, asupra **necesității luării unor măsuri preventive** pentru a înlătura starea de pericol pe care o generează în mod direct acțiunile domnului inspector șef Netejoru Lucian asupra legalei și normalei funcționări a sistemului judiciar.

Susțin această solicitare, având în vedere că **înșajul mediatic alimentat de conducătorul unei instituții abilitate să controleze cariera magistraților constituie un caz fără precedent, neîntâlnit în nicio țară europeană, cu consecințe grave asupra activității mele ca judecător dar și asupra sistemului judiciar în ansamblul său. Asemenea acțiuni sunt de natură a intimida judecătorii investiți cu soluționarea cauzelor penale privitoare la inculpați care dispun de resursele necesare controlării unui trust de presă.**

Va rog sa administrati, pe langa probele solicitate de mine in aparare, cu mentiunea ca inscrisurile se regasesc depuse la volumele de urmarire penala, toate probele pe care le veti considera relevante in solutionarea prezentei cauze.

Nu in ultimul rând, având în vedere că în data de 25.07.2017 am mai investit organele de urmărire penală cu o solicitare de trecere a dosarului la un alt parchet, in temeiul art 326 C pr pen, va rog respectuos ca pe langa motivele mentionate la acea data sa imi permiteti sa mai fundamentez justetea cererii mele evocand si imprejurarea ca domnul Remus Budai, sub supravegherea domnului procuror Gheorghe Popovici nu a administrat în decurs de 5 luni de zile decat 1 singura adresa la MLNR si s-a grabit sa ofere un certificat de onorabilitate sefului Inspectiei judiciare, in detrimentul aflarii adevarului; la dosar s-au pronuntat solutii de disjungere pentru fapte care nu au o complexitate deosebita (e.g. fapta de fals intelectual savarsita de domnul Daniel Gradinaru) si s-a omis a se pronunța vreo soluție pe celelalte fapte savarsite de catre inspectorii judiciari/conducerea Tribunalului Bucuresti/conducerea Curtii de Apel Bucuresti pe parcursul cercetarilor mele disciplinare.

Practic, DNA STRUCTURA CENTRALA nu s-a considerat investit, desi am evocat si necesitatea investigarii deschiderii corespondentei mele fara mandat de supraveghere tehnica/fara autorizatie de perchezitie, divulgarea de informatii confidentiale postului Antena 3 SA, dar si portalurilor tuju.ro si jurnalul.ro, necesitatea investigarii sub aspectul savarsirii infractiunii de abuz in serviciu a procurorilor care nu investesc judecatorul de camera preliminara cu un ordin de confiscare fara condamnare, divulgarea unor date care nu sunt destinate publicitatii de catre presedintele Tribunalului Bucuresti domnului condamnat Dan Voiculescu, pentru a-l ajuta sa-si disimuleze bunurile care ar fi trebuit indisponibilizate, refuzul investigarii transferului de actiuni din Crescent din data de 15 10 2015, fapta ce atrage tipicitatea infractiunii de spalare de bani in varianta normativa prev de art 29 alin 1 lit a din Legea nr 656/2002, refuzul de a investiga fapta de abuz in serviciu

savarsita de domnul inspector-sef care s-a mai sesizat din oficiu, desi Inspectia nu avea atributii de a verifica motivarea unui judecator ori a avizat inceperea unei alte cercetari abuzive in care alaturi de colegul meu de complet, Mihai ALEXANDRU Mihalcea, am fost acuzați că am administrat probe în vederea aflării adevărului și că nu am inserat în dispozitivul unei decizii mențiuni referitoare la o cale de atac ce nu era însă prevăzută de lege, refuzul de a investiga fapta de abuz în serviciu savarsita de domnul inspector-sef care m-a supus unei cercetari disciplinare abuzive pentru că am evocat dezideratul recuperării produsului infractiunii în incheierea prin care am decis menținerea în arest a domnului Sorin Oprescu, refuzul de a investiga impietarea recuperării în totalitate a produsului infractiunii conform deciziei nr 888/8 08 204 prin actiunile concertate ale Inspectiei Judiciare si ale conducerii Tribunalului Bucuresti.

Totodată, apreciez că sunt întrunite disp art 326 C pr pen si prin împrejurarea că a fost avizată o soluție de clasare pentru savarsirea infractiunii de abuz în serviciu în variant normativa prev de art13 ind 2 din Legea nr 78/2000 rap la art 297 C pen, desi, dacă s-ar fi constatat ca situatia de fapt descrisa nu atrage competenta DNA, solutia legala ar fi fost aceea de declinare a cauzei parchetului competent sa solutioneze fapta de abuz în serviciu săvârșită în varianta tip, prev.în disp. art 297 C pen.

Din considerente pe care nu mi le explic, apreciez astfel ca nu se intelege importanta garantarii principiului CRIMINALITATEA NU PRODUCE VENITURI, aspect ce rezulta din lipsa oricarei preocupari de a lectura un dosar in care am depus spre a fi administrate probe in acest sens.

Consecința acestei abstențiuni a constat în trinuerea mea într-o nouă acțiune disciplinară corolar al unei cercetări disciplinare derulate în mod nelegal, în care s-au săvârșit, inter alia, fapte de divulgare a unor informații nedestinate publicității cu scopul de a se denatura efectele institutiei confiscarii de la terti în procesul penal.

Fata de cele ce preced, apreciez ca ar trebui solutionata cu prioritate solicitarea mea de trecere a acestui dosar la un alt parchet adresata procurorului general al PICCJ, conform art 326 C pr pen, urmand ca plangerea mea întemeiata pe disp art 339-340 C pr pen sa fie solutionata de catre prim-procurorul unei alte structuri din cadrul DNA.

Cu deosebita considerație,

Jud. Camelia Bogdan

DOMNULUI PROCUROR ȘEF AL D.N.A.

Stripesursero